

Απαντήσεις

A. Το κείμενο αναφέρεται στο φόρεμα και στην επίδραση του στον άνθρωπο. Αρχικά, ο συγγραφέας επισημαίνει ότι η ενδυμασία μας χαρακτηρίζει σε ιδιωτικό και δημόσιο επίπεδο. Στο πλαίσιο αυτό, παραθέτει κάποια παραδείγματα επαγγελματιών για να καταδείξει ότι δε θα μπορούσαν να ασκήσουν τα καθήκοντά τους, χωρίς την απαραίτητη ενδυμασία. Στη συνέχεια, τονίζει ότι και στην αρχαία Ελλάδα έδιναν ιδιαίτερη βαρύτητα στην ενδυμασία και τη θεωρούσαν μάλιστα μέρος του ανθρώπου, όπως το σώμα του. Ακόμα, σημειώνει ότι οι πρωτόγονοι πρόσεχαν τα ρούχα τους, όπως και το είδωλό τους. Τέλος, ο συγγραφέας καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο ρουχισμός επηρεάζει και τη διάθεση του ανθρώπου.

B1. Είναι γεγονός ότι το φόρεμα ως προστασία και στολισμός αποτελείώνει και επισφραγίζει το «πρόσωπό» μας, το συμπληρώνει και το παρουσιάζει. Αυτό συμβαίνει γιατί η ενδυμασία αποκαλύπτει την κοινωνική θέση του ατόμου, την οικονομική του κατάσταση, το επάγγελμα που ασκεί και παράλληλα γίνεται μέσο για να αποκτήσει κοινωνική συνείδηση του εαυτού του και να διεκπεραιώσει τους κοινωνικούς του ρόλους. Επιπλέον, από την ενδυμασία μπορεί κανείς να αντιληφθεί πολλές πτυχές του χαρακτήρα και της προσωπικότητας ενός ατόμου, αλλά και να αποκτήσει μια εικόνα για τον τρόπο ζωής και σκέψης του. Επομένως, το ένδυμα είναι ένα στοιχείο που χαρακτηρίζει συνολικά τον άνθρωπο.

B2. Τέσσερα παραδείγματα μεταφορικής (συνυποδηλωτικής) χρήσης της γλώσσας είναι τα εξής:

- αποτελείώνει και επισφραγίζει
- «φυλάει» τα ρούχα του
- το ράσο κάνει τον παπά
- αντιστοιχία του εσωτερικού με το εξωτερικό

B3. Ασήμαντο – ανούσιο

Υπόσταση – ουσία/παρουσία

Εθισμός – συνήθεια

Ισχύος – δύναμη

Πανηγυρική – χαρούμενη

B4. Αλλά – αντίθεση

Γι' αυτό – αίτιο/αποτέλεσμα

Εάν – υπόθεση

Λοιπόν – συμπέρασμα

B5. Η σύνταξη είναι ενεργητική και η μετατροπή της σε παθητική θα γίνει ως εξής:

- Το «πρόσωπο» μας επισφραγίζεται, συμπληρώνεται και παρουσιάζεται από το φόρεμα.

Ο συγγραφέας χρησιμοποιεί ενεργητική σύνταξη για να τονίσει το υποκείμενο, ενώ παθητική για να τονίσει την πράξη.

Γ.

Επικοινωνιακό πλαίσιο: ζητείται άρθρο.

Ενδεικτικός τίτλος: Η μόδα και η στάση του νέου απέναντί της

Πρόλογος

Η μόδα ασκεί μεγάλη επίδραση στη ζωή των ατόμων. Καθώς εμπεριέχει το στοιχείο της ανανέωσης και της αλλαγής, γοητεύει τους ανθρώπους και επιδρά καταλυτικά στην ψυχική τους διάθεση, ενώ από την άλλη πλευρά η συμμόρφωση στις επιταγές της, η ανάγκη του να αισθάνεται κανείς «μοντέρνος» και «μέσα στη μόδα», μπορεί να αποτελέσει πηγή άγχους και ανασφάλειας, γεγονός που μετατρέπει τη μόδα σ' ένα είδος «δυνάστη» για το σύγχρονο άνθρωπο.

1^ο ζητούμενο: αρνητικές συνέπειες μόδας

α. Η προσκόλληση στη μόδα εντείνει την καταναλωτική νοοτροπία και οδηγεί το άτομο σε σπατάλη χρημάτων για ήσσονος σημασίας αγαθά. Για να καλύψει τις ανάγκες που του δημιουργεί η μόδα, αναγκάζεται να εργάζεται με εντατικούς ρυθμούς, με συνέπεια να στερείται ένα σημαντικό μέρος του ελεύθερου χρόνου του και να μην έχει τη δυνατότητα να αναπτύξει άλλα ενδιαφέροντα στην προσωπική του ζωή.

β. Η μόδα αλλοτριώνει τον άνθρωπο, γιατί ενώ του δίνει την ψευδαίσθηση της ελεύθερης επιλογής, στην πραγματικότητα κατευθύνει τις επιλογές και τις προτιμήσεις του στερώντας του την ελευθερία να αποφασίζει για τον τρόπο ένδυσης αλλά και γενικότερα για τον τρόπο ζωής του σύμφωνα με τις ανάγκες και τις ιδιαιτερότητες της προσωπικότητάς του.

γ. Επίσης, η μόδα μαζοποιεί τα άτομα με το να καλλιεργεί την ομοιομορφία και την τυποποίηση στην αισθητική αλλά και ευρύτερα στον τρόπο σκέψης και συμπεριφοράς. Αν και όσοι την ακολουθούν διατείνονται ότι εκφράζει τη νεωτερικότητα και ότι έχει αντισυμβατικό χαρακτήρα, τελικά η μόδα επιβάλλει στα άτομα τη συμμόρφωση προς ό,τι θεωρεί αποδεκτό και την ομοιομορφία.

δ. Δημιουργεί ακόμη άγχος στα άτομα που δεν μπορούν να ανταποκριθούν στα πρότυπα που προβάλλει καθώς και αισθήματα μειονεξίας και υποτίμησης του «εγώ». ο μέσος άνθρωπος, «και κυρίως η μέση γυναίκα», είναι λογικό να νιώθει μειονεκτικά όταν διαρκώς πρέπει να συγκρίνει το γεμάτο ατέλειες αλλά γήινο σώμα του με τα μοντέλα που παρελαύνουν στις επιδείξεις μόδας, στις διαφημίσεις και στα περιοδικά.

ε. Η μόδα καλλιεργεί μια νοοτροπία που θέτει σε προτεραιότητα την εξωτερική εμφάνιση και θεοποιεί το σώμα, ενώ υποβιβάζει τη σημασία άλλων ανθρώπινων αναγκών, όπως η πνευματική καλλιέργεια και η ανάπτυξη της προσωπικότητας του ατόμου.

στ. Συνέπεια της μόδας είναι και το γεγονός ότι οδηγεί στο μιμητισμό και στην ξενομανία, όταν ωθεί τον καταναλωτή στην υιοθέτηση ξενόφερτων προτύπων και την αγορά ξενικών προϊόντων. Όταν μια τέτοια τάση γενικεύεται, τότε τίθεται σε κίνδυνο η ιδιαιτερότητα ενός λαού καθώς αυτός παγιδεύεται στην ομοιομορφία στην ενδυμασία, στον τρόπο ζωής και συμπεριφοράς που επιβάλλει η παγκοσμιοποιημένη κοινωνία.

2ο ζητούμενο: η στάση μας απέναντι στη μόδα

Το να επιδιώκει κανείς να ξεφύγει από τη μόδα είναι μάλλον ουτοπικό, αφού αυτή κατακλύζει τη ζωή του σύγχρονου ανθρώπου. Αντίθετα πιο ρεαλιστικό θα ήταν ο άνθρωπος να υιοθετήσει μια πιο κριτική στάση απέναντί της, προστατεύοντας την αυτονομία του και την προσωπική του ελευθερία. Έτσι θα πρέπει:

- να μην υποτάσσεται στη μόδα, αλλά να διαμορφώνει το προσωπικό του στιλ, ακολουθώντας το δικό του αισθητικό κριτήριο
- να μη θεωρεί τη μόδα αυτοσκοπό, αλλά να την ακολουθεί στο μέτρο που ανταποκρίνεται στην ανάγκη του για προσωπική έκφραση και δημιουργικότητα
- να δίνει στην ενδυμασία και στον καλλωπισμό του σώματος την αρμόζουσα σημασία, χωρίς να παραγκωνίζει άλλες ανάγκες και ιεραρχώντας σωστά τις προτεραιότητες στη ζωή του.

Επίλογος

Τελικά, η μόδα διακρίνεται για τον εφήμερο και μεταβαλλόμενο χαρακτήρα της. Αυτό που σήμερα θεωρείται μοντέρνο, νεωτερικό και όμορφο την επόμενη μέρα έχει χάσει την αίγλη του και παραγκωνίζεται ως παρωχημένο και συμβατικό. Η μόδα είναι όμως και παράλογη γιατί ωθεί συχνά τους ανθρώπους σε ακρότητες αναφορικά με την εμφάνισή τους, γεγονός που μπορεί να έχει επιπτώσεις ακόμη και στην υγεία τους. Επομένως, η ομοιομορφία, η τυποποίηση, η εξαφάνιση της ατομικότητας είναι το τίμημα για τους πιστούς οπαδούς της μόδας.